

JAKUB UWIELBIŁ BOGA, OPIERAJĄC SIĘ NA JEGO ŁASCE

W Liście do Hebrajczyków 11 mamy klucz do zrozumienia jakie było świadectwo Jakuba w późniejszych latach jego życia. Są tam zapisane dokonania Starotestamentowych bohaterów wiary - zamknięcie paszczy lwom, wskrzeszenie z martwych itd. Na tej liście pojawia się też imię Jakuba. Zastanawiasz się pewnie jaki był jego wyczyn? Napisano tam, że:

Przez wiarę pobłogosławił umierający Jakub każdego z synów Józefa i skłonił się nabożnie, wsparty o wierzch swojej laski. (He 11:21)

To zaskakujące, aby uwzględnić coś takiego w rozdziale pełnym niesamowitych wydarzeń!

To co Jakub uczynił z pewnością nie wygląda na "cud wiary". Jednak to jest cud wiary. Był to być może większy cud wiary niż wszystkie inne zapisane w tym rozdziale. Laska stała się niezbędna dla Jakuba ponieważ jego biodro zostało zwichnięte w Peniel. Pochylając się na tej lasce, zawsze będzie pamiętał cud, który Bóg uczynił w jego życiu poprzez złamanie jego woli. Jego opieranie się na lasce symbolizuje teraz jego całkowitą zależność od Boga. Od tego czasu uwielbiał Boga jako złamany człowiek. Bóg miał upodobanie w jego słabości i niemocy - to było jego codzienne świadectwo.

Tak samo było z apostołem Pawłem i innymi wielkimi mężami i niewiastami Bożymi poprzez wieki. Oni radowali się w swoich ograniczeniach, a nie w osiągnięciach. Płynie z tego lekcja dla pysznego, pewnego siebie chrześcijanina XX wieku.

Pod koniec życia Jakuba, widzimy go jako proroka, który w 1 Księdze Mojżeszowej 49 prorokuje o przyszłości swoich synów. Tylko mąż, który był pod ręką Bożą i który poddał się duchowej dyscyplinie kwalifikuje się by prorokować. Jakub doszedł do tego poprzez doświadczenia. On nie był teoretykiem po seminarium. On przeszedł przez ogień i został zakwalifikowany do Bożego uniwersytetu, gdzie poznał Boże tajemnice. Stał się prawdziwym księciem Boga! Jakaż wspaniała to rzecz być oczyszczonym przez Boga. Rezultatem tego są owoce.

Zwróć uwagę na słowo zachęty, pojawiające się ciągle w Biblii. Bóg nazywa siebie: "Bogiem Abrahama, Izaka i Jakuba" - nie Izraela ale Jakuba - to jest wspaniałe! On jest Bogiem Jakuba. On połączył swoje imię z imieniem Jakuba, znaczącym chciwiec i oszust.

Zachętą powinno być dla nas to, że nasz Bóg jest Bogiem ludzi o spaczonych osobowości i że jest również Bogiem kobiet z trudnym charakterem. Jaki znaczenie mają dla ciebie słowa psalmisty: "Bóg Jakuba jest naszym schronieniem" (Ps 46:7,11). On nie jest jedynie Panem Zastępów, ale również Bogiem Jakuba. Chwała niech będzie Jego Imieniu!

To co Bóg w nas zaczął, to dokończy. Tak samo jak dzieło Ojca było doskonałe w stworzeniu i jak dzieło Syna było doskonałe w odkupieniu, tak samo doskonałe będzie dzieło Ducha Świętego w naszym uświęceniu, bo Bóg jest wierny!

„Mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Filipian 1:6)

On dokończy swoje dzieło w nas, tak jak dokończył je w Jakubie. Jednakże my musimy mu odpowiedzieć tak jak to uczynił Jakub w Peniel. Jeśli jednak, nie będziemy z Nim współpracować i udaremnimy jego dzieło w nas, to w konsekwencji staniemy przed nim z naszym zmarnowanym i bezowocnym życiem. Bóg chce byśmy wydawali owoce, ale on nie będzie nas zmuszał. On chce nas przekształcić na podobieństwo Chrystusa, jednak on nigdy nie podepta naszej wolnej woli.

Droga do życia prowadzi przez krzyż Chrystusa i bycie na nim złamanym. Jakaż moc zostaje uwolniona gdy zostaje złamany atom! Jakaż moc może być uwolniona gdy dziecko Boże jest łamane poprzez Bożą rękę!